

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Το μεταναστευτικό

Αναντίρρητα, το μεταναστευτικό είναι πλέον πολύ μεγάλο πρόβλημα για ολόκληρη την Ευρώπη και το τέλος της ανθρώπινης ροής από την Ασία και την Αφρική δεν είναι ορατό. Αντιθέτως, είναι σαφές

πλέον ότι ολόκληροι πληθυσμοί μεταναστεύουν προσπαθώντας να ξεφύγουν από τη δυστυχία των πολέμων και της φτώχειας. Για το φαινόμενο έχει πολύ μεγάλες ευθύνες η Δύση, καθώς σε πολλές χώρες

εκείνη άνοιξε τον ασκό του Αιόλου. Υπ' αυτήν την έννοια, έχουν δίκιο ο πρωθυπουργός και τα κυβερνητικά στελέχη όταν τονίζουν ότι το πρόβλημα ξεπερνάει την Ελλάδα. Από την άλλη πλευρά, όμως, είναι φανε-

ρή η κυβερνητική ανεπάρκεια στη διαχείριση του μεταναστευτικού κύματος. Η κυβέρνηση αιφνιδιάστηκε από την ορμή και το μέγεθός του και έδειξε αβελτηρία στην οργάνωση των υποδομών.

ΑΥΓΗ ΤΟΥ ΘΑΝΑΣΗ ΚΑΡΤΕΡΟΥ

Μαδώντας τη μαργαρίτα

Δεν είναι και η καλύτερη εικόνα αυτή που προκύπτει αν έχει κανείς το κουράγιο να παρακολουθήσει τις δηλώσεις πολλών -και ποικίλων απόψεων- βουλευτών και υπουργών τις τελευταίες μέρες. Άλλος θέλει εκλογές. Άλλος δεν τις θεωρεί απαραίτητες. Άλλος ελίσσεται -δεν θα ριζούμε την κυβέρνηση, αρκεί να μην εφαρμόσει όσα υπέγραψε. Άλλος προκρίνει τις κοιμητικές διαδικασίες, χωρίς τις οποίες, λέει, δεν νοείται οποιαδήποτε απόφαση. Άλλος προκρίνει το Σύνταγμα και την ανάγκη πολιτικής σταθερότητας. Μαδώντας τη μαργαρίτα, εν ολίγοις. Ή άλλος το μακρύ του κι άλλος το κοντό του.

Φυσικό είναι, θα πείτε, όσο ο πρωθυπουργός κρατάει κλειστά τα χαρτιά του, να διατυπώνονται διάφορες απόψεις. Ανάλογα και με τις βλέψεις του καθενός φυσικά. Και την κατεύθυνση που επιθυμεί να πάρουν τα πράγματα. Διότι δεν είναι το ίδιο για παράδειγμα οι άμεσες εκλογές με τις εκλογές αφού προηγηθεί μια βασανιστική κοιμητική διαδικασία. Για πολλούς και διάφορους λόγους, που έχουν να κάνουν με το ίδιο το κόμμα και όσα εκπέμπει προς τα έξω. Αλλά και με τον χρόνο, που σε περιπτώσεις πολιτικής κρίσης μπορεί να παίξει

-και παίζει- ένα καθοριστικό ρόλο.

Ας μην κοροϊδευόμαστε όμως. Ζούμε μια περίοδο που τα προβλήματα του κόμματος γίνονται πρόβλημα της χώρας. Κι αυτό δεν μπορεί να εξελισσεται χωρίς τεράστια ζημιά. Διότι ο πολίτης απαιτεί από την κυβέρνηση το απλό: να κυβερνήσει. Και διότι, όπως ήρθαν τα πράγματα, έχει συντελεστεί το κύριο: η συμφωνία με τους δανειστές. Και μπορεί κανείς να την καταγγέλλει ή να αποδέχεται την αναγκαιότητά της. Αλλά δεν έχει νόημα να επιδιώκει την ανατροπή της με κοιμητικές διαδικασίες. Έγινε ένα βήμα πίσω, το οποίο το κόμμα δεν είχε προβλέψει και προγραμματίσει. Μάλιστα. Μια συμφωνία εκτός κοιμητικού προγράμματος. Επίσης μάλιστα. Αλλά το πράγμα ήδη έχει πάει πια πολύ πέρα από το κόμμα. Αφορά όλο τον ελληνικό λαό και τη ζωή του. Άρα είναι ο λαός που πρέπει κυρίαρχα να αποφανθεί αν καλώς ο πρωθυπουργός υπέγραψε όσα υπέγραψε. Και είναι επίσης ο λαός που πρέπει να αποφασίσει ποιους εμπιστεύεται να τον κυβερνήσουν στις νέες συνθήκες. Και το κόμμα; Το κόμμα λοιπόν θα κάνει τη δουλειά του. Η οποία, μεταξύ άλλων, απαιτεί να δίνει προτεραιότητα στη γνώμη του κυρίαρχου λαού...

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ Γιάννης Κεμανίδης

Περίσσεψαν οι αβανιάρηδες*

Οι όψιμοι περιγελαστές επιχαίρουν: «Καλώς ήλθατε στο ρεαλισμό!» Και «ρεαλισμό» ονομάζουν τη δική τους εθελοδοουλία, το συμβιβασμό χωρίς μάχη. Μέχρι τώρα, τα μνημόνια ήσαν «καλά και άγια» και ... «αν δεν υπήρχαν έπρεπε να τα εφεύρουμε». Τώρα τους μυρίζουν και τους ξινίζουν επειδή τα φέρνει η («πρώτη φορά»), Αριστερά. Όχι, απλώς, δεν μετράνε τη διάθεση, την πρόθεση και την προσπάθεια της Αριστεράς να αντισταθεί, να παλέψει για την ανατροπή της αδικίας, αλλά, δείχνουν ότι τους χαροποιεί το ότι αυτή η κυβέρνηση πτίθηκε σ' αυτή τη μάχη με αρνητικό συσχετισμό δυνάμεων. Και λοιδορούν όλους, όσοι στήριξαν αυτή την κυβέρνηση και ψήφισαν «όχι» στο δημοψήφισμα. Θεωρούν ότι «παίρνουν την εκδίκησή τους» για τον εξευτε-

λισμό του «Γερμανοτσολιά», του «Νενέκου» κλπ. που άκουγαν όλο το προηγούμενο διάστημα. Χρειάζεται ψυχολόγος ή ψυχίατρος για να ερμηνεύσει συμπεριφορές, ένθεν - κακειθεν: «Το δικό μας μνημόνιο είναι καλό, επειδή είναι αναγκαίο!» Τέτοιες συμπεριφορές δείχνουν τουλάχιστον πολιτική ανωριμότητα. «Δικιά μου μάνα πέθανε, καμιά να μη μείνει» ή «να ψοφήσει και η κατσίκα του γείτονα»... Έχω κολλημένο στην τσάντα μου το αυτοκόλλητο με το «ΟΧΙ» του δημοψηφίσματος. Είμαι αποφασισμένος να το κρατήσω για πολύν καιρό, ως ενθύμιο. Μιας πολιτικής στάσης αξιοπρέπειας, υπεράσπισης του δικαίου, απέναντι στο «ρεαλισμό» του «ΝΑΙ» που, ακόμη και τώρα, θεωρώ ότι υπέκρυπτε εθελοδοουλία ή προσωπικό ωφελιμισμό. Άλλο πράγμα είναι να «παραδίδοσαι

στον μοτοσικλετιστή της Γερμανικής πρεσβείας» και άλλο να πτιτάσαι, αφού έδωσες τη μάχη. Και κάτι ακόμη. Παρά το ίδιο αποτέλεσμα, (την ήττα και το μνημόνιο), δεν θεωρώ ίδιους τους πολιτικούς πρωταγωνιστές. Δεν είναι το ίδιο διεφθαρμένοι και διαπλεκόμενοι. Από τη σημερινή κυβέρνηση έχω, τουλάχιστον, να ελπίζω ότι θα κάμει δίκαιη μοιρασιά των βαρών, ότι δεν θα ανεχθεί τη ρεμούλα και την κλεψιά και ότι θα αγωνιστεί για την ανόρθωση της οικονομίας, του λαού και της χώρας. Από τους προηγούμενους δεν μπορώ να περιμένω κάτι. Η ειλικρίνεια, η διαφάνεια και η δικαιοσύνη θα είναι τα κριτήρια για την επιλογή της επόμενης κυβέρνησης.

*(Αυτοί που προκαλούν).

ΤΟ ΒΗΜΑ

Ξεκαθάρισμα του τοπίου

Η ελληνική οικονομία έχει πληρώσει πολλές φορές (ιδιαίτερα τα τελευταία πέντε χρόνια) την πολιτική αστάθεια, καθώς η αβεβαιότητα που επικράτησε αρκετές χρονικές στιγμές, αποτυπώθηκε περίτρανα σε όλους τους δείκτες. Αυτό ακριβώς μπορεί να συμβεί και τώρα, όσο καθυστερεί η κυβέρνηση να λάβει τις οριστικές της αποφάσεις για τον τρόπο και τον χρόνο επίλυσης του πολιτικού ζητήματος, που αναμφίβολα υπάρχει μετά τη διαφοροποίηση ενός σημαντικού αριθμού βουλευτών της πλειοψηφίας.

Ο πρωθυπουργός και όλα τα κυβερνητικά στελέχη αναγνωρίζουν την ύπαρξη του προβλήματος. Είναι ανάγκη όμως άμεσα να δώσουν τη λύση, έτσι ώστε η χώρα να μη βυθιστεί και πάλι στη δίνη της πολιτικής αβεβαιότητας, που επηρεάζει όλους τους τομείς της ελληνικής οικονομίας. Ο αντίπαλος της χώρας αυτή την ώρα είναι ο χρόνος. Μετά την υπογραφή της νέας συμφωνίας και την ψήφιση από τη Βουλή, πρέπει ταχύτατα να προχωρήσει στην εφαρμογή της, να διεκδικήσει χρήματα για επενδύσεις, να αξιοποιήσει πλήρως το αναπτυξιακό «πακέτο Γιούνκερ» και να τονώσει την απασχόληση. Όλα αυτά μπορούν να γίνουν μόνο σε ένα «καθαρό» πολιτικό περιβάλλον. Μπορούν να γίνουν μόνον όταν οι Έλληνες και οι ξένοι γνωρίζουν ότι στην Ελλάδα υπάρχει πολιτική σταθερότητα, συνομιλητές που δεν είναι... υπ' ατμόν και κυρίως ένα συνολικό-μακρόπνοο σχέδιο ανάκαμψης και τελικά ανάπτυξης της οικονομίας.

Ο πρωθυπουργός πρέπει, άμεσα μετά την επικύρωση από τα ξένα Κοινοβούλια και την εκταμίευση της πρώτης δόσης, να ανακοινώσει δημόσια τις όποιες αποφάσεις του, που ως μόνο στόχο πρέπει να έχουν την επιστροφή στην κανονικότητα και την πολιτική σταθερότητα. Χρόνος για ατέρμονες συζητήσεις σε κοιμητικές συσκέψεις, χρόνος για μια παρατεταμένη προεκλογική περίοδο, που μοιραία θα κυριαρχήσουν οι πολιτικές αντιπαράθεσεις και συγκρούσεις, δεν υπάρχει. Χρειάζονται «καθαρές» λύσεις και χρειάζονται τώρα!